

nočníček

nepravidelný noční plátek Pepy Streichla č. 8 / srpen 2013

Úvodem. Klidně bych mohl ponechat závěr minulého „Úvodem“ jako začátek toho dnešního, protože horké léto na mě pořád působí tak, že lenivím a do ničeho pracovního se mi nechce pouštět. Ale naštěstí jsem si připomněl z jakého důvodu jsem nazval moje noviny Nočníčkem. A tak jsem začal opět spisovat po nocích. A když jsem zjišťoval na internetu časový postup denní teploty, zjistil jsem, že obvykle je nejtepleji kolem páté hodiny odpoledne a teplota nejvíce klesá kolem páté hodiny ránní. A tak jsem poslední dobou převrátil

svůj denní a noční režim a nejčilejším se stávám mezi ranní čtvrtou až osmou hodinou. Pak slunce vstoupí do mých oken a já pomalu začínám LAZYO VATĚT. Ale i přesto že se chovám lenivě zjišťuji, že v době letních prázdnin vlastně nemám v tomto úvodníku nic moc na glosování komentářů a připomínek k Nočníčku z došlých mailů, protože jich v této době přichází velmi málo. Naopak přibylo poměrně dost spamů a jeden z nich chodí až pětkrát denně a nabízí mi velmi levně nějakou odtučňovací kůru až mám dojem že se mi tímto mstí nějaká moje dávna zhrzená láska. Normálně se mi vysmívá. Mrcha jedna. A jakoby odmítáním její nabídky jsem na sebe přivolal mírné zdravotní problémy, které nakonec vypadaly jako nástroj ke snížení váhy. Marodil jsem pouze tři dny a za tu dobu jsem shodil tři a půl kila své váhy. Netušil jsem jak může být, pro některé modelky, vítaný a prospěšný obyčejný průjem. Už ale zase kynu. ☺

kultura v oceli

Nějak těsně po revoluci jsem doprovázel Vlád'u Mertu z koncertu v Havířově do Ostravy. Autem jsme právě projížděli za mládežnickou ocelovou stavbou NHKG – bývalý název tohoto hutního komplexu – Nová huť Klementa Gottwalda. No páni, teď mě napadá komu se chtěl Kléma vyrovnat. Salomon Mayer Rothschild získal vítkovickou huť v roce 1843 a Kléma chtěl mít nějakou huť asi taky. A navíc Rothschildům ukradl i tu Vítkovickou. Ta se později jmenovala Vítkovické železářny Klementa Gottwalda. ☺. Ale zpátky k Vlád'ovi Mertovi. Při oné cestě když jsme míjeli onu NHKG tak kolega který řídil podotkl že se snad tohoto ocelového města zbavíme. Ale Vlád'a zaprotestoval, říkal: Nebourat, nebourat, zachovat jako památku!. Pochopil jsem ho a od té chvíle obhajují většinu monumentálních ocelových konstrukcí které se táhnou jižně od centra Ostravy. A jsem rád že

se pár z těch ocelových monster stalo i kulturními stánky Ostravy. Vzpomeňte jen na právě proběhlý festival Colours of Ostrava v Dolní oblasti Vítkovic. A druhým domovem letních festivalů se stává další ocelový areál, Národní kulturní památka Důl Michal v Michálkovicích. Tam se mezi železem našlo pár travnatých ploch pro stavbu podíí a tak se zrodily festivaly. Na jednom z nich „Michalfest“ jsem byl jako divák a na dalším festivalu „Fajne léto“ si dokonce zahrají 10. srpna od 14:00. Dole: dobová fotografie Důl Michal 1916 – archiv NKP Důl Michal.

koncerty

**10. srpna
2013**

Morava
zadáno pro
Viking Agency

**17. srpna
2013**

Tábor
Malý Jordán
Bernfest
20 h

**30. srpna
2013**

Polsko
Skawina
soukromá akce
20 h

**31. srpna
2013**

Polsko
Krakow
soukromá akce
20 h

**13. září
2013**

Ostrava
Schönthal
host Mirka Fojtíka
18 h
koncert pamětníků
Folkových kolotočů

kolegové

petr „bata“ kundrát

Omlouvám se, v nadpisu má být Baťa – čili T a ne T ale vizuálně to vypadalo blbě a nepřišel jsem na to jak to upravit. Nic ale nemění ten fakt že když jsem poprvé slyšel a viděl Baťu na podiu tak mi hned padl do oka. Sympaťák s moc krásnými texty, perfektním pěveckým výrazem atd. atd. atd. Ale abych Petra moc nepřechválil! Nevím už kde přesně jsme se poprvé potkali a kde jsem ho slyšel ale pamatuji se na setkání na chalupě Vaška Koubka kde jsme oba hráli. Baťa je protagonistou kapely Kalábůf něžný beat kterou jsem bohužel ještě neslyšel ale která se mi líbí už z toho důvodu že s nimi občas hostuje můj kamarád a velmi dobrý člověk, Slávek Ponty Forman. Název kapely je ironicky odvozen od kdysi ranních pětiminutových rozhlasových rozcvíček kdy na konci této relace moderátor ohlásil: K rannímu vstávání a dobré pohodě vám hrála rytmická

skupina Ivo Kalába. Dodneška si to pamatuji a když jsem poprvé slyšel název kapely Kalábůf něžný beat okamžitě mě toto spojení napadlo. Petra Baťu Kundráta jsem ale poprvé viděl a slyšel společně s kytaristou, zpěvákem a harmonikářem Tomášem Elvudem Hádkem a okamžitě mě chytli za srdce a po cestě domů když jsem mapoval co všechno jsem v posledních dnech a hodinách prožil mě k jejich vystoupení napadl komentář: Nádherná obyčejnost. A okamžitě jsem měl chuť s nimi spolupracovat. Nabídl jsem to Elvudovi (Tomáši Hádkovi)

aby hrál i se mnou, hlavně kytaru a harmoniku. A pak bychom se mohli společně objevovat na koncertech. Já, Elvud a Baťa. Bohužel to ztroskotalo. Jó, jo, v Ostravě je málo muzikantů s podobným muzikantským názorem jako mám já. A jak u Tomáše tak i u Petra jsem si tou podobností jistý. Ale malá česká dálka, mezi Ostravou a Prahou, zbrzdila už více mých nadšených projektů. Prostě to zase nevyšlo. A tak mi nezbyvá než se těšit na setkání na festivalu Bernfest u Tábora na Malém Jordánu 17. srpna 2013. Těším se!

Foto dole: Baťa, Elvud a Jeřábek.

welcome drink

Karel „Karlos“ Soukop – zpěv, dobro, kytara, Marek „Mak“ Zavřel – zpěv, kytara, Olga „Olis“ Zavřelová – zpěv, baskytara, kytara, percusse, Ivana „Ivča“ Foltýnková – zpěv, mandolína, autoharfa, kytara, percusse. To jsou jména pokročilých muzikantů kteří společně postavili mladou, začínající kapelu Welcome Drink. Když mě loni v říjnu pozval Karel Soukop do bruntálského Grand Irish Pubu jako hosta této kapely netušil jsem o mých hostitelích vůbec nic. Ale hned při první písničce kterou spustili a byla to moje oblíbená Deep River Blues, vyvalil jsem oči a otevřel pusou kterou jsem po celou dobu jejich koncertu nezavřel. Tím nemyslím ironicky na manželé Zavřelovy. ☺ Uchvátili mě perfektními vokály a každý z nich dokonalým ovládním svých nástrojů. A dalo se poznat kde se tito muzikanti hudebně pohybovali před Welcome Drink. Například u Marka Zavřela jsem si jistý že to byl bluegrass, Karla s

Ivanou už znám z dřívějších bruntálských kapel, takže mě moc nepřekvapilo že se drží víceméně stejné hudební linie ale kvalitativně povýšenou právě ve Welcome Drink. Někdy v době toho bruntálského společného koncertu začal fungovat Hudební klub Schönthal a tak jsem už při zpáteční cestě přemýšlel kdy je k nám pozvat. Vyšlo to až na letošní rok a v Schönthalu si už zahráli dvakrát. Podruhé proto že si je

Vyžádali jak diváci z prvního schönthalského koncertu tak i majitelé restaurace. Že jsem byl okouzlen i já můžu dokázat tím že jsem jim daroval jednu svoji píseň k produkci, pak jsme si společně zadžemovali a následně se domluvili na občasné spolupráci, kdy mě Welcome Drink bude doprovázet. A můžu hned doporučit první termín a to na festivalu Bruntálské indiánské léto. 14. září 2013. Hrajeme asi od 16 h.

drobnosti

cesty k písním

Čtyři a půl roku po mozkové mrtvici a tři a půl roku po operaci páteře jsem se pořád soudil o důchod, zatím jen částečně invalidní. Byl mi sice přiznán u lékařské komise hned napoprve ani ČSSZ nebylo proti ale byl mi přiznán částečně invalidní důchod ve výši 0,- Kč. A tak jsem se soudil o výši důchodu. Samozřejmě na vině byli poslanci. Přijali nový zákon když zároveň zrušili platnost starého ale mezi ukončením platnosti starého zákona a začátek platností nového zákona vzniklo čtrnáctidenní vakuum a v tom vakuu jsem byl právě operován a tak mi byl přiznán důchod v jediné možné výši, a to 0,- Kč. Nakonec to napravil soud když mi přiznal postižení né podle data operace ale podle mého dřívějšího nástupu na nemocenskou. Čestně musím přiznat že soud to provedl na návrh protistrany a tou byla ČSSZ s kterou jsem se právě soudil. No ale celým tímto úvodem chci vlastně jen popsat že celých pět let jsem neměl žádný příjem a to už se týká vzniku této dnešní písně. Bavil jsem se o tomto mém stavu s Pavlem Dobešem a požádal ho o peníze ale ne jako o půjčku ale protože jsem věděl že v královehradeckém rozhlase natočil asi čtyři moje písně. A tak jsem ho požádal zda-li nechce natočit celé album sestavené jenom z mých písní. Tím že vlastně vydělám nějaké peníze já sám. Bylo to v době kdy jsem sám moc nevěřil tomu, že se objevím ještě někdy na podiu. Pavel si nechal pár dnů na rozmyšlenou a pak se do toho pustil. Nejprve sháněl moje nahrávky z koncertů aby si písně vybral a upravil. No měl práce dost. Dopadlo to dobře, on to natočil a měl odměnu z prodeje a já dostal peníze za autorská práva. Splatil jsem dluhy atd. atd. atd. Ale vznik písně Bicycle se právě točí kolem počátku natáčení CD K svátku. Seděli jsme v předvečer natáčení v baru U Waldemara, Dáša Misařová, Pavel Dobeš a já. Povídali jsme si o všem možném a

Já jsem uviděl na zdi kytaru a chtěl jsem přehrát svým tehdy absolutně nemohoucím pohybem popěvek který měl být začátkem nové písně ale měl jsem napsanou jen první sloku. Když Pavel uslyšel melodii tak mě hned hnal domů, prý ať to dopíšu, že to chce už zítra natočit. Nerad, ale šel jsem. Ale doma mě nic nenapadlo jak s textem dál. Až k ránu jsem sestavil tu jedinou sloku pětkrát za sebou a tu mě napadlo vyměnit jen jedno slovo. A tak vzniklo něco čemu Karel Plíhal říká pakárna. Druhý den se to natočilo a i dneska když to hraju na koncertech, působí píseň jako odlehčení, čili fakt jako PAKÁRNA.

bicycle

Má bejb má koloběžku a jede jak vítr
i já mám koloběžku a jedu jak vítr
Ona má koloběžku
i já mám koloběžku
oba jedeme jak vítr

Má bejb má bi bicycle a jede jak vítr
i já mám bi bicycle a jedu jak vítr
Ona má bi bicycle
i já mám bi bicycle
oba jedeme jak vítr

Má bejb má motorcycle a jede jak vítr
i já mám motorcycle a jedu jak vítr
Ona má motorcycle
i já mám motorcycle
oba jedeme jak vítr

Má bejb má harleycycle a jede jak vítr
i já mám harleycycle a jedu jak vítr
Ona má harleycycle
i já mám harleycycle
oba jedeme jak vítr

Má bejb na křídlech lásky letí jak vítr
i já na křídlech lásky letím jak vítr
Oba na křídlech lásky
oba na křídlech lásky
letíme spolu jak vítr

**Na CD Pavla Dobeše „K svátku“
a na CD „Za dveřmi“**

jen tak

černé datum

V úvodníku jsem vám chtěl popřát krásný srpnový měsíc ale od jistého dne se mi do krásných dnů toho měsíce pořád vybavuje černé datum
21. srpen 1968.

i tak to jde

Říkal mi kamarád. Před křížovatkou nedobrzdil a narazil do vozidla před sebou. Z poškozeného auta vyskočil rozezlený řidič. Začal se vztekat a kámoš, vědom si toho že je viníkem, řekl: Hele pojďme to sepsat do hospody. Odstavili auta a vedle v hospodě to řešili dlouho do pozdního večera. Když odcházeli drželi se kolem ramen a zpívali.

sally se vrací

Náhodně jsem viděl a slyšel v TV pořad, který mi připomínal rubriku v bývalém týdeníku Mladý svět „Dopis pro Sally“ Oproti tehdejší Sally ta nová Sally (asi) je modernější ale taky poněkud ostřejší. O radu žádal čtrnáctiletý mladík. Prý jak na to, když jeho třináctiletá partnerka mu nechce dát a on by moc rád. Zbytek jsem neslyšel do hospody vešla parta ukecaných důchodců.

drobnosti

blues wave

BLUES WAVE – Pepa Streichl & Martin Jarošek tak bych si představoval celý název mého nového hudebního projektu. Prostě dal jsem se dohromady s Martinem Jaroškem. Myslel jsem na to už daleko dříve ale Martin dlouhodobě působil v zahraničí a tak byl pro mne nedostupný. Martina zná ostravská hudební veřejnost už z počátků kapely Buty, Hastr a z mnoha dalších. Pak přijal angažmá v zahraničí a v Ostravě se objevoval jen v průběhu své dovolené. Až v poslední době se usadil a působí v různých hudebních projektech a kapelách. Čili bohužel nejen se mnou v nových Blues Wave. Martin má ještě další velkou zálibu. Je PIVARŘ tělem i duší. Je nejen konzument ale i znalec, propagátor

a pivní spisovatel. Vydal pár knížek o pivu a je autorem, divadelních her pro soubor Zběsilá pípa a je předsedou spolku Bratrstvo chmelové šišky. Mám dojem že Blues Wave bude pivním bluesovým duem. Pivo je dobré. ☺

nic není nemožné

Někdy před léty jsme koncertovali se Streichl Triem na třídní šňůře ve Vrchlabí a okolí. Nocovali jsme tehdy přímo v místě koncertu v KD Střelnice Vrchlabí a odtud se přesouvali za dalšími koncerty. Tehdy jsem měl v kapele dva kolegy, kteří neměli ve zvyku trávit mezikoncertní čekání v restauracích, hospodách nebo jiných osvěžujících zařízeních. Jejich oddychová činnost spočívala v návštěvách muzeí, kostelů a podobně, nebo třeba jenom prohlídkami města nebo jenom flákáním po ulicích s spojením s počumováním do výkladních skříní. A tak jsem se flákal s nimi. Ten den se to týkalo přímo ve Vrchlabí. Navštívili jsme kostel pak prodejnu upomínkových předmětů a protože toho dne byla neděle a vše ostatní bylo zavřené tak nám zbylo jen to očumování výkladů. Ale na hlavní třídě Vrchlabí byl otevřen i v neděli jeden obyčejný obchod. Ani jsme se moc nedivili protože prodavači byli Vietnamci. A od nich jsem si vzal ponaučení že lze prodat vše co žádá zákazník a veškeré přání zákazníkovi splnit. Sotva jsem se objevil před prodejnou už z ní dva

prodavači vyběhli a hned nám byli ochotni splnit jakékoli přání. Kolegové odmítli a pokračovali dál ale já jsem se díval na venkovní ukázky zboží, vystavované k prodeji tam byly hlavně sportovní dresy a tak jsem uvažoval že bych nějaký koupil synovi. Byla tam nabídka dresu Jágra s číslem 68, Ronaldy (nebo Rinaldino už si moc nepamatuji ale bylo to s číslem 10) a další. A z prodavačů se rázem stali otravní nutitelé, protože kam jsem se očima podíval už ten dres vytahovali z řady a točili mi s ním před nosem a žvatlali: Tady, tady, doblé, moc doblé. Otravovalo mě to a tak se mi v té chvíli zajiskřilo v oku a říkám: „A Streichla číslo 11, Inter Milán nemáte?“ Odpovědí bylo: „Máme, ano, ano, podívám“ a já se začal bavit pozorováním jak začali obracet všechna trika co tam měli a hledali dres se jmenovkou Streichl s číslem jedenáct. Mezitím na mě pokřikovali, moment, moment, bude, máme. Ale neměli. Nakonec to vzdali ale jen to hledání. Potom mě totiž přesvědčovali ať přijdu zítra, že dres Inter Milano Streichl 11 bude. Ale to už jsem nezjistil. V noci po koncertě jsme odjížděli domů. ☺

jen tak

Rada 100 let

Ostravská restaurace U Rady slaví 10. srpna 100 let. Původně jsem chtěl napsat že i neživé věci můžou slavit narozeniny ale U Rady bylo, je a bude živo pořád.

tak jak teda

Některým rozhodnutím z vyšších míst nerozumím.

A nechápu. Prý je neslušné používat slovo

cikán, místo toho se doporučuje (nařizuje?)

říkat Róm. Ale v TV ve zprávách jsem viděl

vzpomínkový akt na místě pracovního tábora v Letech. A tam jsem viděl na pamětní desce část textu v tomto znění:

„... cikánský tábor ... „
Tak jak tedy?

pohyb v genech

Občas sednu v centru Ostravy na lavičku a pozoruji kolemjdoucí. Nedávno jsem si všiml že Rómové (cikáni) mají v sobě určitě nějaký pohybový gen navíc. Pozoroval jsem jak se v určitém rytmickém pohybu vznáší asi padesátiletá rómka oproti jiné, korpulentní, asi padesátníci z běžné populace. Rómka ladně a lehce ale ta druhá funěla a hekala.

drobnosti

týden v byznysu

Pět dnů jsem brigádničil jako prodavač hudebních nástrojů v prodejně Hudební nástroje Mlýnská 3. Majitelka a kámoška Romana si potřebovala odpočinout a tak se vydala dovolenkovat do Krkonoš. Byl jsem moc potěšen její důvěrou k mé osobě tím že mi svěřila svůj obchůdek. Svůj byznys. (Snad tuto víru ve mně dá teď najevo i generální ředitel Vítkovice Machinery Group pan Ing. Jan Světlík a po dobu své dovolené mi svěřil VMG ©). Jako prodavač jsem se jistě v těch pěti dnech osvědčil. Dělal jsem vše pro reklamu, třeba oznámením na mém profilu FB ale i na místě před prodejnou, kdy jsem lákal zákaznice slovy „Mladá paní, nechcete koupit manželovi k večeři kytaru?“ Nebo informoval o chvilkovém uzavření prodejny cedulí: „Z důvodů mých neústavních zvyklostí jsem na toaletě!“

montážní dovolenkový půlden

Parádní, sportovní dovolenou naplánoval kamarád Roman B. pro svoji rodinu. Chlap co maká jako řidič nákladáku Tatra a někdy menší skříňovky Avia u jisté ostravské dopravní společnosti. Vybral nádherná místa, vybral nádherné cyklotrasy. Vše na severu naší krásné republiky, v okolí města Česká Lípa, necelých pětset kilometrů od svého bydliště v Ostravě. Plánoval a plánoval. S plánováním seznámil i manželku a děti. Všichni netrpělivě a nadšeně očekávali den s velkým D. Postupně se onen den blížil. Každý další krok k vysněné a perfektně připravené dovolené byl náležitě a radostně oslavován. Byly to drobné krůčky k velkému

cíli jako například nákup nosiče zavazadel na střechu jejich Octavie, později na tento nosič nákup nástavce nosiče pro kola a ještě později a nejradostnější nákup bicyklů pro celou rodinu. Pak ještě umýt důkladně auto a onen den přišel. Ráno naložit bágly do kufru, nosič na střechu, na něj nástavec nosiče kol a konečně kola, manželku, děti a hurá! Start! A další rodina jeho kamaráda v dalším autě vyrazila spolu s nimi. Den byl přímo dovolenkový. Sluníčko páliло od rána a cesta v horkém dni přivolávala pomalu ale jistě oběma řidičům únavu. Ale cíl je cíl a musí se dosáhnout. Konečně Česká Lípa. Je nutný odpočinek a proto

se nabízí parkoviště u Intersparu. Bohužel je obsazené ale nabízí se ukazatel směru k podzemnímu parkovišti. Unavený Roman B. se už moc a moc těší na odpočinek a tak šlápne na plyn a víceméně zrychleně vjíždí do sníženého vjezdu podzemního parkoviště. Najednou rána a třesk a z prvního dne dovolené se stává montážní odpoledne, když dva muži na zastávce u českolipského Intersparu skládají rozflákané součásky čtyř kol a pokouší se složit kola alespoň dvě. Povedlo se a dovolená byla napůl zachráněna. Netuším jak všem zúčastněným tehdy bylo ale při vyprávění v Schönthalu se smála nejen celá hospoda. Ale i Roman.

řev, křik, svoboda, demokracie

Nemám dojem že jsem rasista. Mezi moje kamarády patří vietnamec, černochoafroameričan, černocho z Gambie i cikán Janko. Ale některé skutečnosti mě prostě serou. Přes léto, skoro denně, za slunečného počasí, pod okny našeho bytu se koná celodenní siesta (nebo snad pracovní porada?) místních spoluobčanů. Jsou pozdější než sluníčko, to vychází něco po páté ale oni až po osmé až deváté hodině ráno. A zatímco sluníčko slušně zachází po půl deváté večer tato siesta končí často mnohem, mnohem později. Život na čerstvém vzduchu je opravdu krásný, s tím souhlasím. Ale doma nemůžu větrat a z dovolené v Řecku mám pocit že siesta je klidná a tišší. ☺

reklama a obchod

BLUES CAVE

PEPA STREICHL & MARTIN JAROŠEK

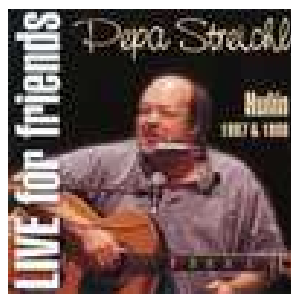
VOCAL * GUITAR * HARP * DEPTOK * PIANO

CD Samota, samota...
150,- Kč

CD Pepa Streichl
& Truc blues
150,- Kč

CD Live for friends
150,- Kč

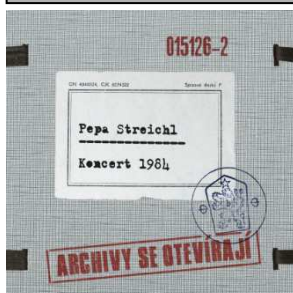

CD Za dveřmi
150,- Kč

AKCE
150,-
Kč

BLUES BAZAR

Pepa Streichl
Koncert 1984

ARCHIVY SE OTEVÍRAJÍ

CD Blues Bazaar
150,- Kč

CD Koncert 1984
260,- Kč

CD Moravský folk
250,- Kč

HUDEBNÍ KLUB SCHÖNTHAL RESTAURACE SCHÖNTHAL

Ruská 78, Ostrava-Vítkovice

Tel.: 605 169 341 – mail: restauraceschonthal@seznam.cz

Nočníček, nepravidelný noční plátek Pepy Streichla. Povoleno Schönthalskou dohodou č. 7, o svobodě projevu Pepa Streichl, streichl@seznam.cz, korektury Kuba Slamák